

Четири предлога за 2018.

Неисцрпна радост

Једна млада веома болесна жена рекла ми је прошле године: „Волим живот.“ И даље сам дубоко дирнут унутрашњом радошћу која ју је испунила, упркос ограничењима које јој намеће болест. Нису ме дотакле само њене речи већ и мио израз на њеном лицу.

А шта да кажемо о дечјој радости? Недавно сам видео децу у Африци чије присуство испуњава живот светлошћу, чак и у избегличким камповима где има толико трагичних прича. Њихова енергија претвара масу сломљених живота у јаслице пуне обећања. Кад би само знали колико нам помажу да одржимо наду! Њихова срећа што постоје је зрак светлости.

Желели бисмо да се просветлимо баш таквим примерима, док у 2018. години започињемо размишљање о *радости*, једној од три стварности – уз скромност и милост – које је брат Роже поставио у срце живота наше тезејске заједнице.

Са једним од мојих браће био сам у Џуби и Румбеку у ЈУЖНОМ СУДАНУ, затим у Хартуму, главном граду СУДАНА, како би боље разумео ситуацију ове две земље и молио се заједно са женама и мушкарцима који су међу најискушенијима нашег доба.

Посетили смо разне цркве и видели њихов рад наставе, солидарности, бриге за болеснима и угрожене. Дочекани смо у кампу за расељена лица, где бораве многа деца која су изгубила родитеље током трагичних догађаја.

Посебно су ме задивиле жене. Мајке, често веома младе, носе велики део патње изазване насиљем. Многе су морале да беже из својих кућа. А ипак су остале у служби живота. Њихова храброст и нада су изузетни.

Та посета нас је још више приближила младим избеглицама из Судана које смо примили у Тезеу у последње две године.

Пре тога, друга два брата и ја смо били у ЕГИПТУ на петодневном сусрету младих у заједници Анафора, коју је 1999. године основао коптски православни епископ. Провели смо време у молитви, упознавајући једни друге и откривајући дугу и богату традицију египатске цркве. Стотину младих је дошло из Европе, Северне Америке, Етиопије, Либана, Алжира и Ирака; а примило их је стотинак младих копта из Каира, Александрије и Горњег Египта.

Посветили смо посебну пажњу наслеђу мученика Коптске цркве, као и њеним монашким коренима, који су стални позив к једноставности живота. Моју браћу и мене је топло дочекао папа Тавадрос II, поглавар Коптске православне цркве.

Када смо се вратили из Африке, рекли смо себи: људи не обраћају толико пажње гласу оних који су подвргнути најтежим искушењима – било да су нам близу или далеко. То је као да се њихов клицај губи у празнини. Слушати их кроз медије није довољно. Како на то можемо одговорити својим животима?

Следећи предлози, за 2018. годину, су делимично надахнути овим питањем.

f. Alois

Први предлог:

Продубимо изворе радости

Рече Господ: Љубим те љубављу вечном, зато ти једнако чиним милост. (Јеремија 31:3)

Господ Бог твој, који је усред тебе, радоваће ти се веома, умириће се у љубави својој, веселиће се тебе ради певајући. (Софоније 3:17)

*Радујте се свагда у Господу, и опет велим: радујте се!
(Филипинцима 4:4)*

Зашто сваке суботе увече, црква у Тезеу добија свечану атмосферу, осветљена свећицама које свако држи у руци? Зато што је Христово Васкрсење симбол светлости у срцу хришћанске вере. Оно је тајанствени извор радости који наши умови никада неће моћи у потпуности докучити. Пијући са овог извора, свако може „у себи носити радост, јер знамо да ће на крају Васкрсење имати последњу реч“ (Оливје Клеман, православни теолог).

Радост није преувеличани осећај, нити срећа појединца која би нас одвојила од других, већ спокојна сигурност да живот има значење.

Радост Јеванђеља долази од поверења да нас Бог воли. Далеко од тога да је она преувеличано стање које бежи од изазова данашњице, она нас чини осетљивијим на патњу других.

- Нађемо своју радост најпре у уверењу да припадамо Богу. Молитва коју је један сведок Христа оставио у петнаестом веку може нас надахнути: „Мој Господару и мој Боже, узми од мене све што ме држи далеко од тебе. Мој Господару и мој Боже, дај ми све што ме води ближе Теби. Мој Господару и мој Боже, узми ме од мене и предај ме у потпуности Теби“. (Свети Николај из Флуа)
- Наша радост се негује када се заједно молимо у песми. „Појте Христу док не будете весели и спокојни“, предлаже брат Роже. Певање са другима ствара лични однос са Богом као и заједништво међу онима који се окупљају. Лепота молитвеног простора, литургије и песама је знак Васкрсења. Молити се заједно може пробудити оно што Хришћани на Истоку зову „радост неба на земљи“.
- Откримо одраз Божје љубави такође у људским радостима коју у нама буде поезија, музика, уметничка блага, лепота Божијег створења, дубина љубави, пријатељство ...

Чујмо јецај најугроженијих

*Господе! Чуј молитву моју, и вика моја нек изађе преда те. Немој одвратити лица својега од мене у дан кад сам у невољи.
(Псалам 102:1-2)*

У тај час обрадова се духом Исус и рече: Хвалим те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од мудрих и разборитих, а открио то безазленима. Да, Оче, јер је тако била воља твоја. (Лука 10:21)

Гостољубље не заборављајте, јер из гостољубља неки и не знајући примише анђеле. Сећајте се сужања као да сте с њима оковани, и оних који се злопате, јер сте и сами у телу. (Јеврејима 13:2-3)

Зашто толико много људи пролази кроз многа искушења – искљученост, насиља, глади, болести, природних катастрофа – а ипак њихови гласови се не чују довољно?

Потребна им је подршка – склониште, храна, образовање, рад и медицинска помоћ – али оно што је исто толико важно за њих је пријатељство. Примање помоћи може бити понижавајуће. Пријатељске везе додирују срца оних који имају потребу, као и оних који показују солидарност.

Слушати јецаје повређених, гледати у његове очи, слушати или додиривати оне који пате, старије особе, болесне, затворенике, бескућнике, мигранте... Овај лични сусрет дозвољава да откријемо достојанство других и помаже нам да добијемо нешто од њих, јер чак и најсиромашнији имају нешто да понуде.

Зар најугроженији људи не представљају незамењив допринос изградњи братског друштва? Они откривају нашу сопствену рањивост, и на тај начин нам помажу да постанемо хуманији.

- Не заборavimo никада да је Исус Христос са тиме што је постао човек уједињен са сваким човеком. Он је присутан у свима, нарочито у онима који су најнапуштенији (види Матеј 25:40). Кад идемо према онима који су рањени животом, приближавамо се Исусу, сиромашном међу сиромашнима; они нас воде ка већој присности са њим. „Не бој се да учествујеш у искушењима других, не бој се патње, јер је често на дну бездана савршенство радости у заједници са Исусом Христом“ (Правило Тезеа).
- Кроз личне контакте проналазимо начине да помогнемо сиромашнима, не очекујући ништа заузврат, али спремни да од њих примимо оно што желе да поделе са нама. Нека се отворе наша срца и нека се прошире.
- Наша планета такође је рањива. Све је дубље погођена лошим искоришћавањем од стране човека. Чујмо јецај земље. Бринимо о њој. Тежимо, нарочито променом нашег начина живота, да се боримо против његовог прогресивног уништења.

Делимо искушења и радости

*Радујте се са радоснима, и плачите са онима који плачу.
(Римљанима 12:15)*

Блажени који плачу, јер ће се утешити. (Матеј 5:4)

Не будите жалосни, јер је радост Господња ваша сила. (Немија 8:10)

Након његовог васкрсења, Исус је и даље носио трагове клинова његовог распећа (види Јован 20:24-29). Васкрсење обухвата патњу крста. За нас који идемо његовим стопама, радости и искушења постоје истовремено; оне се спајају и постају самилост.

Унутрашња радост не слаби солидарност са другима; она је јача. Чак нам и помаже да превазиђемо границе како би се придружили онима који пролазе кроз потешкоће. Она у нама подстиче истрајност да останемо верни посвећивању нашег живота.

У привилегованим круговима, у којима су људи добро храњени, добро образовани и добро збринути, радост је понекад одсутна, као да су ти људи истрошени и обесхрабрани баналним животом.

Понекад, парадоксално, сусрет са сиромашном особом преноси радост, можда чак само искру радости, али ипак аутентичне радости.

- Распламсајмо жељу за радошћу, тако дубоко укореењу у нама. Људи су створени да се радују, не да мраче. И радост није да се чува само за себе, већ да се дели, да зрачи вани. Пошто је примила поруку анђела, Марија је отишла да посети своју рођаку Јелисавету и пева са њом (Лука 1: 39-56).
- Као Исус, који је плакао на смрти свог пријатеља Лазара (Јован 11:35), усудијмо се да плачемо над људским страдањима. У нашим срцима можемо носити оне који су погођени. Стављајући их у Божије руке, не препуштамо их фаталности следе и немилосрдне судбине; већ их поверавамо самолици Бога, који воли свакога човека.
- Бити са онима који пате и плакати са њима, може нам пружити храброст да, уз став здраве побуне, осудимо неправду, да одбацимо оно што прети или уништава живот, да покушамо да преусмеримо следе путеве.

Хришћани, радујмо се даровима других

*Показавши нам тајну воље своје, по угодности својој коју напред показа у њему, За уредбу извршетка времена, да се све састави у Христу што је на небесима и на земљи; у Њему, Христу.
(Ефесцима 1:9-10)*

Како је лепо и красно кад сва браћа живе заједно. (Псалам 133:1)

Бог је послао Христа на свет да уједини читав свемир, сво створење, да понови све ствари у њему. Бог га је послао да споји човечанство у једну породицу: мушкарце и жене, децу и старије, људе свих порекла, језика и култура, па чак и супротстављене народе.

Многи људи желе да се Хришћани уједине, како више не би замрачили својим поделама поруку универзалног братства коју поручује Христос. Зар наше јединство као браћа и сестре не би било нека врста знака, предвиђање, јединства и мира међу људима?

- Као Хришћани различитих цркава, имајмо смелост да се заједно окренемо ка Христу и, без чекања да наше теологије буду потпуно уклопљене, „ставимо се под исти кров“. Чујмо позив коптског православног монаха који је написао: „Срж вере је Христос, кога ни једна формулација не може ограничити. Зато је неопходно започети наш дијалог примајући Христа, који је један... Морамо почети тако што ћемо заједно живети суштину јединствене вере, без чекања да постигнемо сагласност о изражавању његовог садржаја. Суштина вере, која је сам Христос, заснована је на љубави, на дару себе.“ (Отац Мата ел-Макин, 1919. -2006.)
- Како бисмо одмах ушли у овај процес, најпре захваљујмо се Богу за дарове других. Током своје посете Лунду (Шведска) поводом 500. годишњице Реформације, папа Фрања се молио: „Свети Душе, учини да са радошћу препознамо дарове који су у Цркву дошли кроз Реформацију“. Надахнути овим примером, будимо пажљивији да препознамо у другима вредности које је Бог ставио у њих и које нам можда недостају. Покушајмо да примимо њихову разлику као наше обогаћивање, чак и ако укључује аспекте који нас на први поглед одвраћају. Нађимо свежину радости у даровима других.

Тезе 2018.

Сваке недеље током читаве године

Од недеље до недеље, међународни сусрети младих, како би се осврнули на изворе вере, тражили начине да чујемо јецај најрањивијих чланова наших друштава и одговорили својим животом, да потражимо како да боље поделимо искушења и радости са људима како близу тако и далеко.

Викенд пријатељства међу младим хришћанима и муслиманима (јул)

Од четвртка 5. до недеље 8. јула, неколико дана пријатељства између младих обе религије како би поделили наш однос са Богом и начин на који се молимо, пронашли речи да изразимо оно што нас уједињује и што се разликује.

Недеља размишљања за оне између 18 и 35 година (август)

Од недеље 19. до недеље 26. августа: Заједничке молитве. Размишљање о Библији. Разговори у групама о првом предлогу за 2018: „Продубити изворе радости.“ Радионице и округли столови са излагачима из Европе и другде. Концерти и тренуци прославе.

Лавов, Украјина (април-мај)

По први пут ће се одржати сусрет у Украјини од петка 27. априла до уторка 1. маја у Лавову, и за младе из других земаља.

Кемерово, Русија (мај)

Од 14. до 19. маја, са неколико браће и младима, брат Алојз ће отићи у Москву, а затим ће учествовати на православним прославама Вазнесења у Кемерову, у Сибиру.

Хонг Конг (август)

Седми међународни сусрет младих у Азији ће се одржати од среде 8. до недеље 12. августа у Хонг Конгу. Ова станица ходочашћа поверења ће окупити младе из читаве Азије и других континената; њих ће угостити различите цркве града.

Грац, Аустрија (октобар)

Од четвртка 25. до недеље 28. октобра, у Грацу ће се одржати регионални сусрет младих из многих земаља централне Европе.

Мадрид, Шпанија (децембар-јануар)

41. Европски сусрет младих ће се одржати од 28. децембра 2018. до 1. јануара 2019. године у Мадриду, у Шпанији.

Детаљи о овим различитим сусретима: